

UZNESENIE

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore **žalobcu: BENCONT INVESTMENTS, s. r. o.**, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 36 432 105, zastúpený advokátom: JUDr. Oskar Chnápko, so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, **proti žalovanej:** nar. bytom zastúpená splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, s. r. o., so sídlom Šumavská 3, Bratislava, IČO: 36 856 592, o zaplataenie sumy 2.943,61 eur s príslušenstvom, **o späťvzatí žaloby** pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16. júna 2021, č.k. 27Csp/57/2020-167, takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd späťvzatie žaloby **n e p r i p ú š ť a .**

II. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania o späťvzatí žaloby v celom rozsahu.

O d ô v o d n e n i e

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 657 Občianskeho zákonníka, keď dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia a nepreukázal platné uzatvorenie zmluvy o pôžičke v celkovej výške 2.700 eur, a ani poskytnutie plnenia z titulu pôžičky. Na základe neunesenia dôkazného bremena zo strany žalobcu súd žalobu zamietol, pričom sa z dôvodu hospodárnosti nezaoberal ďalšími vznesenými námietkami žalovanej, nakoľko tieto nemali vplyv na rozhodnutie vo veci. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a vo veci plne úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v celej výške.

3. Pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku vzal žalobca podaním doručeným súdu dňa 20.07.2021 žalobu v celom rozsahu späť a navrhol konanie zastaviť, žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznať a rozhodnúť o vrátení kráteného súdneho poplatku.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k späťvzatiu žaloby nesúhlasila so späťvzatím žaloby, pričom svoj nesúhlas oprela predovšetkým o skutočnosť, že súd prvej inštancie v danej veci už meritórne rozhodol a odstránil tak spornosť medzi stranami autoritatívnym spôsobom. Po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku zo dňa 16.06.2021, č.k. 27Csp/57/2020-167 žalovaná nadobudne istotu, že predmetná záležitosť je vyriešená s konečnou splatnosťou a s poukazom na zásadu res iudicata žalovaná tak nebude musieť žiť v strachu, či žalobca nebude iniciovať ďalšie súdne konanie na totožnom skutkovom základe, ktoré bude predstavovať časovú, psychickú alebo finančnú záťaž pre žalovanú. Vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu, ktoré viedli aj k iniciovaniu trestného konania, má žalovaná oprávnený strach z ďalšieho pokračovania podozrivých praktík v rámci činnosti právneho predchodcu žalobcu, prípadne aj žalobcu, ako aj jeho právneho nástupcu. Práve existencia právoplatného meritórneho rozhodnutia by mohla poskytnúť žalovanej aspoň čiastočnú záruku, že voči nej podobné praktiky už nebudú použité. Navyše nezrušenie predmetného rozsudku a nadobudnutie jeho právoplatnosti by mohlo slúžiť aj ako generálna prevencia voči používaniu obdobných podozrivých praktík voči iným spotrebiteľom.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania s prihliadnutím na späťvzatie žaloby počas odvolacieho konania posudzoval v zmysle § 370 ods. 2 CSP, či dôvody nesúhlasu so späťvzatím žaloby uvádzané žalovanou sú dôvodmi vážnymi, pre ktoré späťvzatie žaloby nemožno pripustiť.

6. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

7. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

8. Späťvzatie žaloby je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení žalobcu ako strany sporu s postavením tzv. dominus litis, ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania. Vôľa žalobcu (žalobcov) dosiahnuť zastavenie konania prostredníctvom inštitútu späťvzatia žaloby je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v konaní nesie žalovaný. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu vážne dôvody, zákon túto otázku nerieši, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnych dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Tie však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického vzťahu medzi stranami a dopad na postavenie strán, najmä žalovaného, s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov.

9. Odvolací súd po vyhodnotení dôvodov nesúhlasu žalovanej so späťvzatím žaloby

dospel k záveru, že tieto dôvody možno vyhodnotiť ako vážne, keď bolo možné súhlasiť so žalovanou, že súd prvej inštancie autoritatívnym spôsobom odstránil spornosť medzi stranami vyhlásením rozsudku zo dňa 16.06.2021, č.k. 27Csp/57/2020-167 a v zmysle § 230 CSP nadobudnutím právoplatnosti rozsudku už nebude možné vec prejednávať a rozhodovať znova. V prípade pripustenia späťvzatia žaloby, zrušenia napadnutého rozsudku a zastavenia konania, by v budúcnosti nič nebránilo žalobcovi opätovne uplatniť voči žalovanej svoje nároky na súde, a teda spornosť a neistota medzi stranami by pripustením späťvzatia žaloby neboli s konečnou platnosťou odstránené.

10. S prihliadnutím na uvedené dospel krajský súd k záveru, že žalovaná preukázala existenciu vážnych dôvodov, pre ktoré bolo potrebné späťvzatie žaloby nepripustiť.

11. O nároku na náhradu trov konania o späťvzatí žaloby (v danom prípade nebolo možné hovoriť o trovách odvolacieho konania, nakoľko odvolanie nebolo podané), krajský súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a analogického použitia ust. § 396 ods. 1 CSP a vzhľadom na nepripustenie späťvzatia, teda neúspech žalobcu a úspech žalovanej, žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania o späťvzatí žaloby v celom rozsahu.

12. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do

uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

V Trnave dňa 2. mája 2022

Mgr. Fedor Benka
predseda senátu

JUDr. Silvia Hýbelová
sudkyňa

Mgr. Katarína Arnouldová
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia: Michal Fagan